

SVATÝ JILJÍ
září 2024

KUKÁTKO

Informace z římskokatolických farností u kostela sv. Jiljí a Brno-Nová Líšeň

www.farnostlisen.cz

www.farnostnovalisen.cz

Zpravodaj KUKÁTKO vychází pro vnitřní potřebu farnosti a je **NEPRODEJNÝ!**
Vydává: Římskokatolická farnost u kostela sv. Jiljí, Pohankova 18, 628 00 Brno, tel.: +420 603 944 709, e-mail:brno-lisen@dieceze.cz
E-mail pro příspěvky: kukatko@volny.cz

Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.
KUKÁTKO 3/2024, vydáno: září 2024. | Termín uzávěrky dalšího čísla je 1.11.2024

POUTĚ, HODY A POSVÍCENÍ

Kromě Velikonoc a Vánoc je liturgický rok protkán slavnostními událostmi, které měly přerušit fádní monotónnost pracovního shonu a dát průchod slavení a radosti. Takovou vhodnou příležitostí jsou hody, poutě a posvícení. Oslava patrona kostela (svatého, jemuž je kostela zasvěcen) - tzv. patrocinium - je na Moravě slaveno jako Hody. V Čechách se pro tuto slavnost potkáme s označením Pouť. Hody se slaví od neděle, která je nejbližší svátku daného patrona a trvají do úterý, někdy až do čtvrtku. Protože bylo zvykem slavit hody nejen ve své farnosti, ale účastnit se zábavy i v sousedních obcích nebo v rodišti, zdálo se císaři Josefu II., že lidé příliš slaví a málo pracují a pokusil v roce 1786 sjednotit slavení hodů v celé zemi na jediný datum, a to neděli po sv. Havlu, tedy třetí říjnovou neděli jako tzv. Císařské hody. Ovšem praxe nakonec ukázala, že to lidé vzali jen jako záminku k dalšímu slavení: oslavili jak císařské hody tak i své hody v řádném termínu. V současné době už tak nehrozí, že by lidé kvůli hodům zanedbávali práci, protože se z hodů většinou stává víkendová záležitost, takže hodová bohoslužba, která dříve hody zahajovala, slavení spíše ukončuje. Termínem našich hodů je památka sv. Jiljí, tedy 1. září a neděle, která je k tomuto termínu nejbližší, letos výjimečně z organizačních důvodů budeme hody slavit o týden později.

I Morava zná své poutě. Mnohde je jako pouť označováno patrocinium kaple nebo kostela, který není farní, a kam se na slavnostní bohoslužbu „putovalo“ průvodem od farního kostela. Má menší význam než hody, ale v mnohých farnostech se tato tradice doposud zodpovědně slaví.

Třetí příležitostí je tzv. Posvícení, tedy slavnost posvěcení farního kostela. Je to výročí události, kdy byl kostel po dostavění slavnostně vysvěcen, a tak předán k bohoslužebnému provozu. Protože ne všude se toto datum zachovalo, bývá jako termín posvícení použita pozdější příležitost posvěcení po nějaké významnější přestavbě nebo posvěcení oltáře. Ve farnosti sv. Jiljí slavíme posvícení 13. října, takže je ještě dost času k vykrmení posvícenské husy.

Z FARNÍ MATRIKY**Udělené křty ve farnosti**

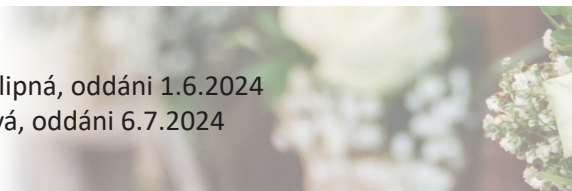
Eliška Natalia Kuchařová, pokřtěna 5.5.2024
Victoria Isabela Lubomíra Bendová, pokřtěna 19.5.2024
Jakub Vyskočil, pokřtěn 2.6.2024
Valerie Vyskočilová, pokřtěna 2.6.2024
Matěj Antonín Šplouchal, pokřtěn 2.6.2024
Adéla Dorota Prokšová, pokřtěna 16.6.2024
Prokop Rác, pokřtěn 30.6.2024
Dominik Jan Kaszubski, pokřtěn 7.7.2024
Lucie Jaroslava Veškrnová, pokřtěna 13.7.2024
Julie Makasová, pokřtěna 21.7.2024
Andrej Bugáň, pokřtěn 20.7.2024

Blahopřejeme**Manželství uzavřeli**

Miroslav Hloušek a Eliška Podlipná, oddáni 1.6.2024
Antonín Novák a Klára Drábová, oddáni 6.7.2024

Blahopřejeme**Pohřby z kostela**

Jan Škoda, 60 let, pohřben 7.5.2024
Jana Křížanová, 69 let, pohřbena 9.5.2024
Vítězslava Zetková, 92 let, pohřbena 10.5.2024
Františka Šmahová, 79 let, pohřbena 11.5.2024
Irena Vašáková, 64 let, pohřbena 16.5.2024
Irena Šustová, 89 let, pohřbena 21.5.2024
Anna Píková, 82 let, pohřbena 31.5.2024
Vlastimil Kočí, 43 let, pohřben 4.6.2024
Pavel Zdražil, 82 let, pohřben 5.6.2024
František Valoušek, 84 let, pohřben 14.6.2024
Marie Kateřina Mackerlová, 74 let, pohřbena 14.11.1949
Daniela Rožánková, 80 let, pohřbena 4.7.2024

RIP

LITURGICKÝ KALENDÁŘ / INFORMACE Z FARNOSTI

Sobota 28. září – Slavnost sv. Václava
mše sv. v 7.30 v kostele
Neděle 13. října – Výročí posvěcení kostela
mše sv. dle obvyklého pořadu bohoslužeb
Pátek 1. listopadu - Slavnost Všech Svatých
mše sv. v 18.00 hod. v kostele, 18:15 hod. v Salesku
Sobota 2. listopadu – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
mše sv. v 7.30 a 8.30 v kostele
Neděle 24. listopadu – Slavnost Ježíše Krista Krále
mše sv. dle obvyklého pořadu bohoslužeb
Neděle 1. prosince – 1. neděle adventní
mše sv. dle obvyklého pořadu bohoslužeb. Při každé mši sv. žehnání adventních věnců.

INFORMACE Z FARNOSTI**RŮŽENCOVÉ POBOŽNOSTI NA KOSTELÍČKU**

Každou říjnovou neděli se sejdeme v 15.00 hod. na Kostelíčku k modlitbě růžence.

HUBERTSKÁ MŠE

13. října budou na mši sv. v 10.00 hod. v kostele přítomni zástupci líšeňského mysliveckého sdružení a zazní Hubertská mše s doprovodem dechových nástrojů. Po mši sv. bude ve farním dvoře připraven zvěřinový guláš, všichni jste zváni!

POUŤ DO SLOUPU

Děkovná farní pouť k Panně Marii Bolestné do Sloupu se letos uskuteční v sobotu 19. října. Od 16.00 hod. se modlíme křížovou cestu a růženec, v 17.00 hod. bude mše sv.

MISIJNÍ NEDĚLE

Datum letošní misijní neděle připadá na 20. října. Vzhledem k tomu, že v sobotu 19. října máme farní pouť do Sloupu, přesouváme aktivity spojené s misijní

INFORMACE Z FARNOSTI

neděli (misijní koláč, sbírka na misie...) na následující týden, tj. na neděli 27. října. Na misie budete moci přispět nejen finančně, ale i napečením koláčů a buchet, které budeme o misijní neděli po každé mši svaté prodávat.

ADORAČNÍ DEN VE FARNOSTI

V neděli 27. října je v naší farnosti adorační den. Po mši svaté v 10.00 hod. bude vystavena Nejsvětější Svátost a po celý zbytek neděle bude možnost soukromé adorace. Zakončení bude v 18.00 hodin mší svatou. K adorační službě bude možné zapsat se na arch umístěný vzadu v kostele.

DUŠIČKOVÉ ODPUSTKY

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžeme při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očištění. Kromě obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučení veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu můžeme získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen duším v očištění, jestliže po splnění tří obvyklých podmínek navštívíme hřbitov a pomodlíme se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Svátost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji vykonat před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo až v dalších dnech po jeho skončení. Svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce jsou nutné každý den, kdy chceme plnomocný odpustek získat.

Pro ty, kteří nemají možnost splnit podmínky pro získání plnomocných odpustků v týdnu od 1. do 8. listopadu, je tato možnost také v týdnu před dušičkami, tedy od 25. do 31. října.

DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST NA HŘBITOVĚ

V neděli 3. listopadu v 16.00 hod. bude na hřbitově dušičková pobožnost za zemřelé.

ADORACE VE FARNOSTI

Pravidelné adorace jsou ve farním kostele každé úterý po večerní mši sv. od 18.30 do 19.30 hodin a každý první pátek v měsíci od 16.00 do 18.00 hodin.

SLUŽBA PÁNU A LIDEM

Řady líšeňských akolytů v letošním roce rozšířilo pět mužů a dvě ženy, kteří se rozhodli sloužit Pánu a lidem tím, že budou podávat eucharistie při mši svaté a přinášet Boží tělo nemocným v naší farnosti.

„Je to pro mě velké duchovní naplnění, posila a radost, že Ježíše, kterého jsem přijmul, mohu podávat i ostatním“, říká jeden z nových akolytů Jiří Navrátil ml. a dodává „Pán mi odpověděl na mou otázku, jak mohu být více užitečný, když mě po čase oslovil otec Petr, zda se do služby akolyty nechci zapojit“.

Nejen muži, ale také ženy jsou zvány ke službě. Pro důležitou a potřebnou službu v dnešní době se rozhodla i Marta Slavíčková. „Podávat svaté přijímání je pro mě veliká čest a vždy k tomu přistupuji s vnitřním chvěním a vděčností. Mým původním záměrem bylo přinášet Pána Ježíše nemocným, na službu u oltáře jsme si netroufla. Viděla jsem, že v úterý na mši svaté neministruje žádný ministrant, našla jsme v sobě i k této službě u oltáře odvalu“, vzpomíná na začátky služby u oltáře Marta, která s úsměvem i pokorou dodává: „U oltáře se vykonává mnoho úkonů a ne vždy bylo vše z mé strany všechno správně, takže pan farář byl nucen kreativně reagovat“.

Akolyté prošli několikaměsíčním kurzem pořádaným brněnským děkanstvím, který jej zavedl nejen k teologickým tématům, ale také k praktickým úkonům a úkolům akolyty. Požehnání a představení farnosti proběhlo v dubnu letošního roku a rádi Vám budou svou službou sloužit. Pomáhejme jim v tom.

INFORMACE Z FARNOSTI**PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ**

Dne 26. května 2024 byla v naší farnosti slavnost prvního svatého přijímání dětí. Celý rok se děti připravovaly na svátost smíření a svátost eucharistie. Zeptali jsme se jich, co pro ně tento den znamenal a jak tyto svátosti prožívají. A zde je pár odpovědí:

„První svaté přijímání se mi moc líbilo. Těšila jsem se na Pána Ježíše a díky němu jsem pak celý den prožila i s naší velkou rodinou. Vážím si toho, že teď můžu Pána Ježíše přijímat při každé mši svaté.“

Adinka Biela

„Pokaždé, když jdu ke svatému přijímání, jsem ráda, že můžu být blíž Pánu Ježíši. Když jdu ke svaté zpovědi, jsem ráda, že mi Pán Ježíš odpustí hříchy, ikdyž se té zpovědi bojím.“

Barborka Pospíchalová

„Jsem rád, že mám Pána Ježíše. Mám z toho dobrý pocit. Na slavnost přijela celá naše rodina a na oběd mi chutnal řízek.“

Jakub Shaker

„Děkuji, že jsem se mohl připravovat k prvnímu svatému přijímání. Paní katechetka byla moc příjemná a pomáhala nám na cestě k Bohu. U prvního svatého přijímání jsem cítil dobro v srdci.“

Ondra Kučera

„Jsem moc ráda, že jsem se rozhodla sama za sebe pro Pána Ježíše. První svaté přijímání je pro mě krokem, který mě přibližuje k Bohu.“

Anežka Kohoutková

SLAVNOST PLNÁ SVĚTEL A RADOSTI

Slavností plnou světla a radosti se stala podvečerní mše sv. v pátek 21.června 2024 v kostele sv. Jiljí v Brně Líšni.

Níže se Vám poskusíme zprostředkovat dojmy biřmovaných:

Součástí slavení mše sv. bylo biřmování, svátost pro přijetí pečete daru Ducha sv. Skupinu mladších i starších „biřmovanců“ připravili a uvedli k obřadu duchovní otcové Petr Šikula, Petr Matula, Vít Dlapka a Petr Košák. Svátost samotnou udělil brněnský otec biskup Pavel Konzbul.

Přátelská atmosféra setkání při mši sv., duchovní slovo, krásné zpěvy s hudebním doprovodem, to vše inspirovalo odhodlání rozdávat nově ušlechtilé hodnoty lidství v Kristově duchu a jeho radostné zvěsti o cestě ke šťastnému způsobu života.

Společenské setkání po mši sv. pokračovalo na farním dvoře s vítanou příležitostí k rozhovorům i dobrému občerstvení.

Jaromír Brich

„Dvacet let po mém křtu jsem neustále čekala na „správný okamžik“ nebo „neměla čas“ začít chodit na přípravu na biřmování. Čekala jsem na ten ideální

INFORMACE Z FARNOSTI

moment, který nikdy nepřicházel. Až letos, krátce po Vánocích, jsem uslyšela v ohláškách, že Otec Šikula bude připravovat na biřmování všechny, kdo nemají čas. Bylo to jako znamení – věděla jsem, že přišel ten pravý okamžik.

Otec Šikula měl neotřelý přístup k přípravě a jeho poutavé přednášky nás všechny pohltily. Co jsem si původně představovala jako samostudium, se rychle změnilo v každotýdenní setkání ve farní kavárně. Tato setkání byla plná diskuzí, sdílení a hlubokého zamyšlení. Už během přípravy jsem na sobě cítila, jak se mé srdce a myšlení proměňují. Samotné biřmování pak bylo nezapomenutelným zážitkem. Cítila jsem se naplněná láskou a pokojem.

Pamatuji si, jak se mě kdysi dávno jeden mladík zeptal, jestli „hořím“ pro Ducha Svatého, a já si tehdy téměř ťukala na čelo. Teď mohu hrdě říct: „HOŘÍM.“

Biřmování je vstupem do křesťanské dospělosti a já všem váhajícím přeji, aby našli odvahu dospět jako já. Tento krok není jen formální rituál, ale skutečná proměna, která přináší novou hloubku víry a životní energie. Pokud jste někdy uvažovali o biřmování, ale nikdy jste nenašli „správný okamžik“, věřte mi, že nejlepší čas je právě teď.“

Lucie Marie Magdalena Kopcová

„Cesty víry bývají někdy více, někdy méně klikaté. U mě byla ta možnost první a v době, kdy mládež tradičně přistupuje ke svátosti biřmování, se mé zájmy upínaly jinými směry.

Až uzrála správná doba a já našel cestu zpět do Boží náruče, byl jsem již ve věku, kdy běžně člověk dělí svůj čas mezi rodinu a pracovní vytížení.

Když přišla možnost kurzu pro ty, co nemají na nic čas, radostně jsem kývnul.

Otec Šikula nás přípravou neprovedl ve stylu žáčků základní školy, ale skutečně způsobem křesťanů, dospělých nejen věkem a mentálním rozvojem, ale i komplikovanějším rozbořem vztahů, které prověří skutečně až čas a věk. Také nám ukázal, jak pracovat se sebereflexí a pohledem do své duše.

I když mé nedělní večery striktně věnuji rodině, v tomto případě nelituji ani jediného sezení, stráveného ve společnosti přátel řešících ve finále stejné životní trable, jako já sám. S sebou si do budoucna odnáším pozitivní náboj a pocit křesťanské dospělosti.

Díky za tuto možnost.“

Konstantin Dominik

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE

Zápis do kroužků a programů

Klubu rodičů a dětí na školní rok 2024 – 2025 stále probíhá a je možné se ještě přihlásit dle aktuální nabídky on-line na www.salesko.cz .

Chystáme pro vás:

Nový školní rok v Salesku

Začátek aktivit v novém školním roce plánujeme od pondělí 23. září 2024 a budou probíhat až do 13. června 2025.

Stalo se:

Táborové prázdniny

Prázdniny v Salesku patřily opět táborníkům. Nabídka byla bohatá. Od táborů pro předškoláky až po starší děti – hudební, divadelní, výtvarné, sportovní a dílničkové tábory. O spoustě táborových zážitků se můžete dozvědět z článků na našem webu a malou ochutnávku přinášíme také zde. Děkujeme vám za přízeň i podporu. Věříme, že i v novém školním roce si z naší rozmanité nabídky vyberete. Přejeme všem pěkný začátek nového školního roku.

Za krále Václava

Píše se rok 1247. Následník trůnu nejstarší syn krále Václava I., umírá. Na jeho místo nastupuje ctižádostivý Přemysl, který se s podporou svých rádců bouří proti otci a nechává se prohlásit mladším králem.

Na straně právoplatného krále Václava I. stojí rody Markvarticů, Ronovců, Hraběšiců a páni z Krumlova. Společně odhalují plány vzbouřenců, získávají zbraně, cvičí se v boji, seznamují se s rytířskými ctnostmi, učí se písmu a heraldice a připravují se na závěrečnou bitvu. Pro bitevní plány se vydávají na vzdálený hrad Veveří, kde doufají v setkání s tamním purkrabím, panem Přibyslavem z Křižanova, jedním z předních zastánců krále Václava. Ten však byl již odvolán dalšími povinnostmi zpět po bok krále a statečným poutníkem zanechal několik úkolů a důležitý vzkaz o závěrečném střetnutí. Nezbyvá než se vrátit zpět a čekat na vzkaz velitele vojsk a mapy k bitevnímu poli. Po dvouletém válčení syna proti otci vše rozhoduje bitva u Růženina lomu ve prospěch krále Václava. Odbojní páni jsou poraženi, Přemysl byl zajat a uvězněn. Později dochází k usmíření s otcem a mladý markrabě po zdařilých rytířských kláních odjíždí plnit své povinnosti s podporou spolehlivých a věrných rádců. Udatní rytíři zvládli veškeré obtíže dlouhých cest i úmorných veder. Zažili vodní bitvu i ukázkou sokolnictví, naučili se mnoho nového a potkali přátele. Prožili jsme společně mnoho krásných chvil, na které budeme rádi vzpomínat.

Kristýna, Terka, Pája, Bety a Monča.

ZMĚNY V SALESKU: ROZHOVOR S NOVÝM ŘEDITELEM

Znáte Salesko? Toto oblíbené místo pro děti a mládež v Líšni má nového ředitele, Zbyňka Vančuru. Jaký bude jeho pohled na tuto instituci? Jaké změny a novinky můžeme očekávat? Na tyto a další otázky odpovídá právě v našem rozhovoru.

Můžete se nám v krátkosti představit a popsat Vaši dosavadní profesní dráhu?

Jmenuji se Zbyněk Vančura. Pocházím z Moravského krasu. Většinu života jsem strávil v malé vesničce s názvem Kotvrdovice. Ta je známá tím, že se zde nachází letiště se zázemím pro ultra lehká letadla a v místní kapli Božského srdce je umístěn obraz stejného jména od Mikuláše Medka. Jsem ženatý už 32 let, s manželkou Kateřinou máme 4 děti a 5 vnoučat.

V roce 1989 jsem vystudoval elektrotechnickou fakultu na brněnském VUT a pak jsem začal pracovat v Metře v Blansku v oddělení vývoje přesných multimetrů. To však bylo jen krátce, poněvadž po absolvování roční povinné vojenské služby jsem se vrátil do úplně jiného světa po sametové revoluci. Metra Blansko propouštěla zaměstnance a já jsem současně dostal nabídku jít pracovat do elektrokonstrukce v Adastu. Tam se od počátku šedesátých let minulého století vyráběly archové tiskové stroje, jejichž pozdější vylepšené verze se používaly pro tisk letáků, manuálů nebo třeba etiket na láhve s pivem. V tomto oboru jsem působil 13 let, hodně jsem cestoval do zahraničí, a tak jsem se musel naučit angličtinu. Tato znalost se mi hodila později, když jsem se v roce 2004 ucházel o místo vedoucího vývoje jednoho z oddělení firmy Honeywell, která od roku 2003 působí v Brně Slatině. Místo jsem získal a v Honeywellu a později Resideu (firmy, která vznikla odštěpením od mateřské firmy v říjnu 2018) jsem strávil 20 let.

Obec Kotvrdovice patří do jedovnické farnosti. V ní už 11 let působím jako stálý jáhen. Z tohoto důvodu jsem musel studovat teologii – v roce 2014 jsem získal bakalářský titul na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Co pro Vás osobně Salesko znamená? Co Vás na něm nejvíce oslovilo?

Salesko znám od jeho založení v roce 1995. S manželkou jsme se ve stejném roce stali členy Společenství salesiánských spolupracovníků. Se salesiány jsme se setkali ještě v éře komunismu. Nadchli nás pro práci s mládeží, a tak jsme jezdili na prázdninové tábory nazývané Chaloupky. A když jsme se pak v roce 1992 vzali, slíbili jsme si v tomto díle pokračovat. Po nějaké době jsme se začlenili do skupiny, která dodnes působí v Líšni a s místními salesiány udržuje velmi dobré vztahy. Mnozí členové naší líšeňské spolupracovnícké skupiny měli anebo stále mají k Salesku velmi úzký vztah. Od jeho počátků zde působili jako dobrovolníci v kroužcích nebo se podíleli na chodu střediska

ROZHOVOR

jako jeho zaměstnanci. Dnes už jako statní důchodci pomáhají, kde je potřeba. Někteří působí v Nadaci pro radost, která sháněla finanční prostředky na vybudování dnešního Saleska a stále shání prostředky na jeho dokončení. 5 let naše společenství ve středisku pořádalo kurzy Alfa, které jste možná někteří absolvovali.

Co Vás motivovalo ucházet se o pozici ředitele Saleska?

V září loňského roku hledala jedna nejmenovaná nezisková organizace manažera a zaujalo mě oznámení v jejím inzerátu, že pozice je vhodná pro uchazeče, který už něčeho dosáhl ve vedoucí pozici v nadnárodní společnosti a teď by chtěl udělat něco pro radost svého srdce. Tak jsem se přihlásil, ale neuspěl jsem. Nicméně to povědomí, že jsem za těch 20 let ve vedoucí pozici v nadnárodní společnosti leccího dosáhl, a teď bych mohl udělat něco pro radost svého srdce, něco prospěšného pro jiné lidi, ta touha zůstala. A tak, když jsem byl informován, že Salesko hledá nového ředitele, spojil jsem si tuto touhu se svou zkušeností se salesiánským dílem, a přihlásil jsem se do konkurzu.

Podle Vašeho názoru, co dělá dobrého ředitele Salesiánského střediska?

Říká se, že strom se pozná podle ovoce. A myslím si, že to stejné platí i o ředitelích Saleska. Jak byli dobří, to určitě dokážou ohodnotit ti, kteří je zažili. Myslím si, že dobrého ředitele salesiánského střediska dělají následující věci. Úsilí o aplikování zásad preventivního výchovného systému zakladatele salesiánů, Dona Boska – tedy lásky, rozumu a víry. Dále otevřenost a vnímavost pro znamení dnešní doby. A pak nadšení a odhodlání pro dobrou věc a umění strhnout k tomuto i celý kolektiv.

Jaké máte vize pro budoucnost Saleska v Líšni?

Rád bych navázal na své předchůdce a na to, co se jim spolu s ostatními podařilo vybudovat. Jelikož Salesko je středisko volného času dětí a mládeže a je v této oblasti opravdu skvělé, chtěl bych tuto úroveň udržet. K tomu je zapotřebí sehraný, nadšený a pro věc zapálený tým – a v této oblasti bych snad mohl být prospěšný a uplatnit zde své zkušenosti z manažerské práce. Rád bych zachoval a možná rozšířil spolupráci s ostatními líšeňskými organizacemi. A protože se mě ptáte nyní, kdy už zhruba 2 měsíce pomalu nasávám atmosféru střediska a s ním spojených salesiánských vizí, rád bych se podílel na dostavbě Saleska tak, jak to bylo před mnoha léty plánováno.

Plánujete v Salesku zavést nějaké novinky nebo změny?

To se mě ptáte příliš brzy. Mým cílem je nejdříve Salesko dobře poznat a teprve potom eventuálně přijít se změnami či novinkami.

Jaké jsou podle Vás největší výzvy, kterým Salesko čelí?

Salesko je školská organizace, jeho provoz je tedy částečně financován

ROZHOVOR

ministerstvem školství. A to omezilo výdaje na zaměstnance, což se negativně odrazilo ve financování Saleska. To je jedna výzva, ta ekonomická. Saleskem prochází týdně velké množství účastníků různých aktivit. Zajistit pro ně atraktivní program a zůstat přitom věrný salesiánským principům (rodina, škola, zábava, farnost) považuji za další výzvu. Stmelit tým zaměstnanců a dobrovolníků, který se stará o naplňování vize Saleska – tedy doprovázet děti a mládež na jejich cestě k dospělosti a přispívat k jejich fyzickému, duševnímu i duchovnímu rozvoji – je další velkou výzvou.

Jaké cíle si kladete pro první rok Vašeho působení v roli ředitele?

Mým prvním cílem bude podrobně se seznámit s prostředím Saleska – poznat všechny zaměstnance, salesiány a dobrovolníky, pochopit jeho fungování, seznámit se s jeho aktivitami, zjistit silné a slabé stránky. Pak bych se rád setkal se zástupci externích organizací napojených na Salesko, abych poznal jejich představy a plány do budoucna. Důležitým cílem určitě bude zajistit i v letošní zimní sezóně provoz kluziště. Jelikož Salesko bude příští rok slavit významné výročí, 30 let od svého založení, bude mým cílem společně s ostatními připravit pořádnou oslavu. Výzvou a cílem pro mě bude neporušit tradici Saleska a jako jeho ředitel připravit předvánoční oběd pro zaměstnance.

Jak Salesko vnímáte z pohledu Vašich bohatých zkušeností s mládeží a managementem? V čem vidíte jeho největší silné stránky a co by se dalo podle Vás zlepšit?

Jak jsem měl možnost poznat během posledních pár týdnů, kdy jsem do Saleska docházel, vládne tu výborná atmosféra. Je cítit, že organizátoři aktivit to s dětmi a mládeží umí a že je to baví. Aby to mohli dělat a aby všechno dobře fungovalo, stojí za nimi sehraný podpůrný tým. Při tom všem snažení je i duchovně podporuje místní komunita salesiánů. Salesko tedy vnímám jako neobyčejné středisko, kterému se daří naplňovat svou vizi, kterou jsem uvedl výše. Já mám zkušenosti s managementem z velké mezinárodní firmy a myslím si, že některé principy by se daly využít i v Salesku. Uvidím...

Jaké máte s Petrem Matulou plány pro plynulý přechod a budoucí spolupráci?

S Petrem se věnujeme předávání funkce ředitele už od poloviny května. Za tu dobu se nám podařilo zajistit administrativní věci například změnu jména ředitele v rejstříku školských právnických osob. Petr mě přizval na schůzky zaměstnanců včetně dvoudenního výjezdního pracovního jednání, mnoho času jsme strávili nad agendou kluziště, jednali jsme se starostou, Břetislavem Štefanem. Věnovali jsme se personálním otázkám, jednali jsme s ředitelem komunity líšeňských salesiánů, Petrem Košákem. Měl jsem tedy možnost nahlédnout do fungování střediska, a také se seznámit s jeho plány na příští školní rok. Obzvláště poslední červencový týden bude náročný – loučím se s

ROZHOVOR

kolektivem v Resideu, který jsem budoval a vedl 20 let a současně budeme s Petrem řešit poslední věci související s předávkou.

Jak se Vám bude odcházet ze stávající firmy, kde jste působil tak dlouho?

Nebude se mi odcházet zrovna lehce. Vždyť jsem v Honeywellu / Resideu strávil největší část své profesní kariéry, celé 2 dekády. Celou tuto dobu jsem působil na stejné pozici a se stejným týmem, jehož složení se samozřejmě v průběhu let měnilo. Protože mým hlavním úkolem bylo budovat, udržovat a rozvíjet tento tým, zaměřoval jsem se na práci s lidmi. S mnohými tak jsme nejenom kolegové, ale i přátelé. Zažili jsme spolu hezké i těžké chvíle a to v práci i mimo ni, a to naše vztahy utužovalo. Věřím, že tento tým bude i beze mne úspěšně pokračovat a doufám, že s mnohými budu nadále v kontaktu.

Mohl byste našim čtenářům doporučit knihu či film, který jste v poslední době četl/viděl?

Mohl bych doporučit muzikál Matilda, který uvádí hudební scéna Městského divadla v Brně. S manželkou se nám představení náramně líbilo, možná i proto, že se odehrává ve školním prostředí, ke kterému máme oba blízko. Úžasný byl pěvecký i herecký výkon hlavní hrdinky, mladé dívky, i dalších dětských a dospělých postav.

Jak trávíte volný čas? Máte nějaké koníčky?

S manželkou máme jednu společnou vlastnost – rádi pomáháme druhým, mnohdy na úkor času pro sebe. Kromě vlastního zaměstnání se věnujeme aktivitám v naší jedovnické farnosti. Hlavně těm, které se zaměřují na děti. A toto děláme už více než 30 let. Také připravujeme snoubence před vlastní svatbou nebo ty, kteří mají zájem o křest. Máme 5 vnoučat, kterým se dle možností věnujeme. Jako jáhen promlouvám k dětem při dětských nedělních bohoslužbách nebo navštěvuji staré nebo nemocné lidi. Mohu říct, že moje povolání jsou i mými koníčky. K nim bych ještě přidal práci ve stavebnictví – vypomáhám našim dětem se stavbou nebo rekonstrukcí jejich domů nebo bytů.

Máte životní motto, o které byste se s námi podělil?

Co chceš, aby druzí dělali tobě, to dělej ty jim (neboli zlaté pravidlo morálky).

Co byste rád vzkázal lidem z Brna-Líšně?

Všechny vás zvu do Saleska.

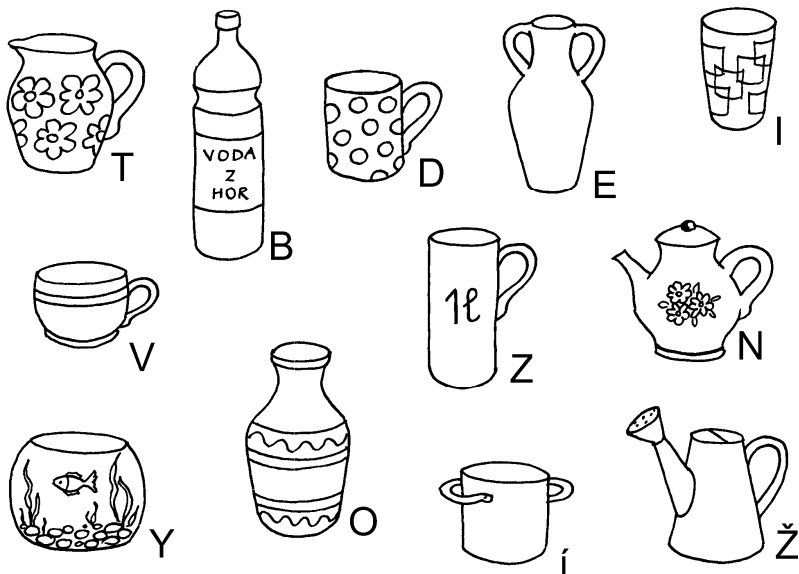
Zbyněk Vančura přináší do Saleska nejen bohaté zkušenosti, ale také velkou dávku energie a odhodlání. Jeho cílem je navázat na úspěchy předchůdců, posílit spolupráci s místní komunitou a vytvořit v Salesku ještě atraktivnější prostředí pro děti a mládež.

Děkujeme za rozhovor.

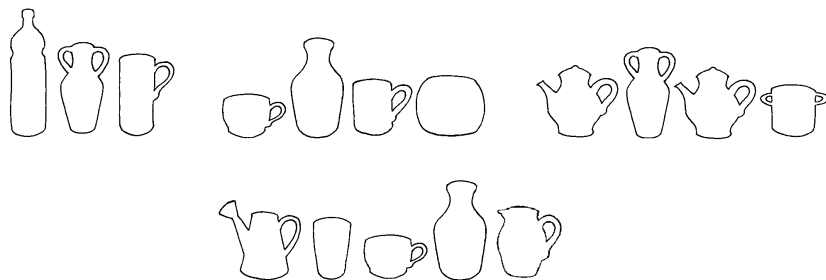
Renata Lorencová

DÁVAT PÍT ŽÍZNIVÝM

Vodu potřebujeme stále – pijeme ji, vaříme z ní, umýváme se, koupeme, myjeme nádobí, pereme prádlo, vodou splachujeme, zaléváme záhonky... V domácnosti potřebujeme vodu po celý den. A co teprve v průmyslu a v zemědělství! V některých zemích je voda velmi vzácná, zvláště ta pitná. Dát napít žíznivému pak může znamenat i záchranu života. Voda je vzácný dar, kterým bychom neměli nikdy plýtvat, protože... *(dokončení v tajence).*

TAJENKA:

STRÍPKY Z KLASu

KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

Rozloučení před prázdninami jsme prožili na farní zahradě společně s dětmi z RC Pastelka a jejich rodiči a prarodiči. Bylo to odpoledne naplněné pohodou, veselím a radostí. Uspěchaný čas se na chvíli zastavil a my, diváci, jsme byli uneseni dětskými říkankami a znovu jsme si připomněli dávno zapomenuté hry a písničky. Dětské výkony jsme prožívali, jako by byly naše vlastní. Pak následovalo ochutnávání připravených dobrot a dialog. Živý rozhovor napříč generacemi. Nikdo nikam nespěchal, telefony se používaly jen k zachycení vzpomínek na pěkné odpoledne (nikoliv, jak to často vídáme k nepřetržité komunikaci s přáteli na sociálních sítích, či věčnému vyhledávání novinek). Byl to čas vzájemného obdarování. Vždyť dávat sebe, svůj volný čas, projevit zájem nejen o svoji rodinu, ale o lidi kolem, nebývá tak samozřejmé. A právě vztahy a láska po nás žádají to nejcennější, co máme, čas a nás samotné. Exupéry říká, že dáváš-li sebe samého, přijímáš více, než dáváš. Skutečná láska začíná tam, kde oplátkou nic nečekáš. A je-li k tomu, aby se člověk naučil milovat lidi, tak důležitá modlitba, pak právě proto, že na ni není odpovídáno.

AKCE KLASu

6. září	Před hody o hodech
20. září	Moje záliby, můj koníček
4. říjen	Oslava svátku seniorů – host p. M. Pospíšilová
18. říjen	Kouzlo krajiny, toulky městem (promítání)
1. listopadu	Setkání odpadá – svátek Všech svatých
15. listopad	Host p. F. Máca – Vyprávění o Starém Římě II.
29. listopad	Advent
13. prosinec	Předvánoční posezení

Přijďte s námi prožít páteční odpoledne od 16:00 hodin do farní kavárny. Můžete poznat nové přátele, naše hosty, zajímavá témata a o smích tu není nouze.

Za KLAS zve animátorka Iveta Kolářová

EUCCHARISTICKÁ OBNOVA – VÝZVA EUCCHARISTICKÉHO KONGRESU V USA

Na internetových stránkách Vatikánu bylo uveřejněno několik zpráv o Eucharistickém kongresu v USA, který se konal od 17. do 21. července 2024. Zaujalo mě zejména vystoupení kardinála Pierreh, papežského nuncia ve Spojených státech, který hovořil o eucharistické obnově. Myslím, že toto téma se dotýká i katolíků u nás.

V čem spočívá eucharistická obnova a jak poznáme, že ji prožíváme? Kardinál Pierre vysvětlil, že skutečná eucharistická obnova, i když je vždy doprovázena svátostnou zbožností, jako je adorace, žehnání, katecheze a procesí, musí přesahovat rámec známých způsobů uctívání. Zdůraznil, že skutečná obnova znamená vidět Krista nejen v proměněné hostii na oltáři, ale vidět ho i v bratřích a sestřích. A nejen ve vlastní rodině, přátelích a modlitebních společenstvích. Skutečné obnovení či oživení eucharistické úcty znamená vidět Krista i v těch, od nichž se cítíme být odděleni, ať už rasově nebo národnostně, nebo v těch, kteří zpochybňují náš vlastní způsob myšlení nebo kteří žijí jinak než my. „Když se s takovými lidmi setkáváme,“ řekl kardinál Pierre, „Kristus je přítomen, aby byl mostem, který spojuje všechny národy, jež jsou dětmi téhož nebeského Otce a jsou povolány ke stejnému věčnému údělu“.

„Větší úsilí o budování mostů jednoty je znamením skutečné eucharistické obnovy“, řekl nuncius a vysvětlil, že když slavíme eucharistii, zakoušíme Ježíše, který postavil první most tím, že se stal člověkem, i když od něj bylo lidstvo odděleno. Víra v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii neznamena pouze víru, že Ježíš je přítomen ve svátosti pod způsoby chleba a vína, ale také ve shromáždění svého věřícího lidu, a dokonce i v těch, kteří mají problém se s ním spojit kvůli zraněním, strachu nebo hříchu. Kardinál Pierre řekl, že adorace je pro náš vztah s Kristem zásadní událostí. Je důležité chápat adoraci jako vztah: nevnímat Nejsvětější svátost pouze jako předmět, ale vidět živého Ježíše a učit se ho vnímat a uctívat jeho přítomnost v druhých lidech. To podle něj znamená žít skutečně „eucharistickým“ životem: adorace se tak „přelévá“ do našeho každodenního života: do našeho života ve vztahu k druhým, do způsobu přijímání druhých a do naší služby všem.

Apoštolský nuncius ve Spojených státech zakončil svůj projev výzvou, aby se všichni modlili za skutečnou eucharistickou obnovu, aby se nám otevřely oči a abychom se naučili myslet jinak. Jen tak může eucharistická obnova vést k živému křesťanství, jen tak se můžeme stát skutečnými misionáři jeho království.

Poznámka: Podle nedávno zveřejněného průzkumu až 70 % amerických katolíků nevěří v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii – zaslechli jsme to v katechezích amerického katolického biskupa Barrona (byl rovněž řečníkem na

ČLÁNEK

kongresu). Obávám se, že obdobný výsledek by přinesla stejná anketa i v naší zemi, proto se raději neptáme. Avšak neptat se z obavy alarmující odpovědi, to bychom jen dosvědčovali, že jsme přijali Kristovo tělo jen pro sebe a nezáleží nám, že jsou mezi námi bratři a sestry, kteří se chovají jen jako polykači hostií. Jak aktuální je tedy téma eucharistické obnovy!

Augustin Svoboda

LITURGICKÝ SLOUPEK TENTOKRÁT PRO LEKTORY

Řada našich farníků se podílí na bohoslužbě slova jako lektoři. Někteří jsou registrováni u p. Slavičkové jako lektoři na nedělní mše svaté, další se podílí na čtení ve všední dny. Je to služba moc důležitá. Texty, které laici předčítají, jsou texty z Písma svatého a Písmo, to je slovo Boží, v Písmu k nám promlouvá sám Bůh. A lektorovi se dostalo výsostného pověření, že může hlásat Boží slovo, že skrz něj mluví k shromážděnému lidu sám Bůh. Podílím se také na této službě a podobně jako ostatní lektoři, i mně se trochu třesou nohy a chvěje hlas, když jdu k ambonu číst. A to jsem se asi před rokem účastnil přípravy na lektorskou službu brněnského děkanátu!

Jak se na tuto službu připravovat? Základním předpokladem je žít křesťanským životem, mít sám potřebu poznávat Boží slovo a žít podle něho. Před vlastní lektorskou službou je třeba podívat se do liturgického kalendáře či do Katolického týdeníku, které úryvky z Písma se budou danou nedělí číst. Pak si doma úryvek pro první či druhé čtení několikrát přečtu, abych textu sám porozuměl, případně se podívám, jaké jsou souvislosti vybraného úryvku. Text si přečtu také nahlas, abych věděl, jaký způsob četby mám zvolit, kde je třeba dát důraz na slovo či větu, kde udělat krátkou pomlku, aby posluchači se mnou sdíleli uvedenou myšlenku, abych správně vyslovil tázací větu atd. Když lektor čte text mdle, posluchači i mdle poslouchají. Nabádám zejména lektory, kteří čtou Boží slovo v neděli: přečtěte si doma určený text nahlas několikrát. Přečtěte to tak, jako byste to sdělovali druhým lidem. To je nejlepší příprava na lektorskou službu.

Další součástí lektorské služby je správná technika mluvení do mikrofonu. Mikrofon není zesilovač, je tedy třeba do něj mluvit hlasitě. To samo však nestačí, je třeba si ještě upravit polohu mikrofonu tak, aby byl přímo před vašimi ústy. Tak bude vaše čtené slovo dobře slyšitelné ze všech reproduktorů. „Boží lid má právo slyšet Boží slovo zřetelně“, říká opakovaně papež František, a tak to přijmeme jako výzvu. A uvědomte si také, že mezi farníky jsou také starší lidé, kteří hůře slyší – i ti jsou Boží lid.

Ve všední dny přiděluje službu lektora zpravidla p. Komínková nebo některý z akolytů, pokud jsou přítomni. Možná, že by bylo prospěšné, aby byl určen

ČLÁNEK

jeden lektor na celý týden, aby se zabránilo případnému stresu z neočekávané služby. Tak se totiž zapomene třeba na úpravu polohy mikrofonu nebo hlasitější projev lektora.

Je však pravdou, že i kdyby byl u ambonu ten nejlepší lektor, ale uši a srdce posluchačů byly zavřeny, Boží slovo nevydá užitek, podobně jako pšeničné zrno zaseté na okraj cesty. A tak mějme na srdci právě tento užitek, který nabízí bohoslužba slova, vždyť proto jsme přišli na mši svatou.

Augustin Svoboda

BOŽÍ MUKA V PARKU NA TRNKOVĚ OŽILA A PO LETECH ZÁŘÍ NOVOTOU

Po letech září novotou Boží muka z první poloviny 19. století v parku Trnkova na "starém hřbitově". Moc mě potěšila Vaše slova podpory, podpisy za obnovu památky, nabídky pomoci. I přes mnohé výzvy a překážky se podařilo opravu realizovat a Boží muka teď září novotou.

Během opravy došlo k povrchovému očištění, zpevnění, k domodelaci defektů a nakonec došlo k obnově nátěru. Božím mukám jsme se snažili dát původní nepravidelný tvar, který jim vrací alespoň trochu jejich historickou hodnotu. Mám radost, že dlouhá cesta obnovy byla konečně dokončena a Boží muka budou důstojnou připomínkou Boží přítomnosti v našich životech i vzpomínkou na zemřelé, kteří v těchto místech odpočívali nebo stále odpočívají.

Michal Chaloupka

Sobota 7. září 2024 LÍŠEŇSKÉ HODY

14:00 průvod krojovaných vyjde z ulice Kubelíkova

14:20 taneční zastávka u domu první stárky: Obecká 16, Líšeň

15:20 zastávka na Městečku, na náměstí Karla IV.

15:45 požehnání před kostelem sv. Jiljí

16:15 povolení hodů starostou Líšně na nádvoří zámku

16:45 Moravská beseda a hodová veselice na nádvoří zámku

18:00 – 20:00 Beseda s Cimbálovou muzikou Líšňáci před zámkem

20:00 – 02:00 večerní zábava s dechovou hudbou Mladá Trboušanka na nádvoří zámku a beseda s Cimbálovou muzikou Líšňáci a hosty před zámkem

20:30 Stárkovské sólo v doprovodu cimbálové muziky Líšňáci

22:30 vystoupení NS Líšňáci

02:30 ukončení zábavy

Sobotní doprovodný program

14:00 – 20:00 otevření farní zahrady pro veřejnost

14:30 – 15:30 cimbálová muzika na Pohankově

16:30 – 20:30 Címbal Classic Dalibora Štrunce s primášem Františkem Černým na farní zahradě

18:00 – 20:00 Cimbálová muzika na Pohankově

21:00 hudební vystoupení na Pohankově: skupina BALKANIKA

Dětský program na loučce vedle zámku

15:00 – 18:00 Hravé aktivity pro děti:

Tajuplný svět podivuhodných her Jiřího Šebesty

ZaHRAda divadla Kubko – hravé aktivity pro děti, chůdař, kejkleň

15:00 POHÁDKA PRO DĚTI

Místo konání akce: nádvoří a okolí zámku Belcredi, Pohankova ulice, Brno-Líšeň.

Neděle 8. září 2024 – POHODOVÁ ZÁBAVA

10:00 hodová mše

14:30 zveme děti na soutěž střílení z luku o „Šíp sv. Jiljí“, farní zahrada

18:00 Lenka Dusilová, devítinásobná držitelka výročních hudebních cen Anděl

Místo konání koncertu: nádvoří zámku Belcredi, Pohankova ulice.